

Bloggen *Den3alder* har til formål at bringe nyheder om personer, som i deres 3. alder stadig er i tjeneste for Gud, og denne gang vil jeg pege på Viggo Søgaards historie, som er hentet fra udfordringen.

Niels Peder Nielsen

Danske Viggo lærer alverden kommunikation

Viggo Søgaard bor i Grindsted - når han ikke underviser på universitet i Californien, hjælper bibelselskabet i Indien, radiofolk i Thailand eller flygtninge fra Burma... På lørdag fylder han 70 år. Af [Henri Nissen](#)

Når man giver sit liv til Gud, kan man opleve det utroligste...

Det kan professor Viggo Søgaard i høj grad bevidne.
- Jeg føler mig lige så meget hjemme i Chang Mai, Bangkok eller Los Angeles, som jeg gør i Grindsted, siger han. Han har tilbragt det meste af sit liv på rejse rundt i verden. Faktisk har han i alt fløjet 3.266 gange - og kun to gange været ude for nødlandinger, men dog flere gange været ude for voldsomme ture med små fly og deres gale piloter.

Send mig!

Som ung telegrafist i flåden besluttede han sig for at rejse ud som missionær for Missionsforbundet til Thailand. Det skete efter, at Gud havde svaret på hans bøn om en afklaring af fremtiden. Kort efter kom posten nemlig med et blad, hvor der stod: *"Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå bud for os? Jeg svarede: Her er jeg, send mig!"* Før udrejsen besøgte den unge kommende missionær bl.a. menigheden i Grindsted, hvor han mødte Ketty Boelskifte. Hun var ansat på den lokale avis, men rejste nu med Viggo til Glasgow, hvor de lærte engelsk, og han gik på missionskole. I 1963 rejste de til Bangkok - pr. skib. Kedeligt blev det dog ikke, for de sejlede med kronprinsesse Margrethe på første del af rejsen, og skibet var det berømte Jutlandia, som havde været hospitalsskib under Koreakrigen.

- Jeg har aldrig fortrudt, at jeg lod Gud styre mit liv. For jeg har fået lov at opleve meget mere, end jeg nogensinde kunne drømme om! siger professor Viggo Søgaard.

Fredens Stemme

Som radiotekniker var det naturligt for Viggo Søgaard at gå i gang med at opbygge en radiostation i Thailand. Det skete i tro, for tilladelsen fik de først, da de var helt klar.
- I dag holder kristne organisationer sig ofte tilbage fra at starte nyt arbejde, hvis de ikke har pengene. Men min erfaring er, at når man vover noget i tro, så kommer det, man skal bruge, siger han. Radio "Fredens Stemme" i Chang Mai fik stor betydning med sine kristne udsendelser i det buddhistiske Thailand, hvor kun 1 promille dengang var kristne. I dag udsendes udsendelserne fra Fredens Stemme på et halvt hundrede stationer i Thailand, og arbejdet omfatter nu også tv-udsendelser. Viggo Søgaard har fx været involveret i 26 tv-udsendelser "om kristendom for buddhister".

Kassettebånds-revolutionen

Fredens Stemme var den første kristne organisation, der brugte de små fikse kassettebånd til undervisning og forkyndelse i stedet for spolebånd og grammofonplader. Faktisk skrev Søgaard senere sin masterafhandling på Wheaton universitet om principperne for brugen af kassettebånd. Specialet blev til en håndbog, som blev meget anvendt i missionsarbejdet. Blandt resultaterne var, at en fange fulgte en radio-bibelskole. Han blev undervejs guddommeligt helbredt, og det skabte sådan en interesse blandt medfangerne, at 600 af dem blev døbt og mere end 2000 gennemgik bibelkurset.

Kultur og karma

Viggo Søgaard har netop udgivet en bog med sine mange oplevelser: "Knudepunkter" (ProRex forlag), som er trykt i Thailand forud for hans 70 års fødselsdag.

Her i fortæller han med indføling om thailændernes mentalitet og kultur. Fx om deres jagt på uddannelse - ikke for at blive klogere, men for at få titler og status.

Thailændernes buddhistiske liv beskrives på en måde, som kun en kender kan tillade sig. Man forstår, hvorfor troen på karma og de endeløse reinkarnationer giver et samfund, der er så helt forskelligt fra de kristne samfund.

Også det kommunistiske Vietnam og Laos og rædselsregimet i Cambodia nævnes.

Mest fortæller han dog om de forfulgte stammer i Burma, hvor et brutalt militærstyre stadig regerer på trods af befolkningens valg.

Viggo Søgaard og missionen er aktivt involveret i at hjælpe de mange flygtninge gennem de kristne frihedskæmpere i *Burma Free Rangers*.

Et fantastisk positivt arbejde, som Danida også har støttet gennem missionærerne.

Underviser overalt

Efterhånden blev danske Viggo Søgaard involveret i at undervise rundt om i verden. Et af de første steder var en kommunikationskonference i Hong Kong. Senere var han med til at stifte Asian Institute of Christian Communication, som hjælper dygtige og engagerede asiatiske kristne til at realisere deres visioner.

Hjem igen - og ud

I 1976 flyttede Ketty og Viggo tilbage til Danmark og slog sig ned i Grindsted med deres børn Annette og Kim.

Men det betød ikke, at missionærtiden var forbi. Viggo fortsatte med at rejse verden rundt og undervise. Dels som professor på det eftertragtede Fuller universitet i Californien. Dels som konsulent for forskellige organisationer i USA, Europa, Indien, Kina, Afrika, Sydamerika, på Fiji-øerne...

En af opgaverne var at fremstille bibelmateriale til mennesker, der ikke kan læse.

En periode holdt han også velbesøgte kurser i teologisk kommunikation på Københavns Universitet.

Enkle spørgsmål

Søgaard - eller Soegard, som han kaldes uden for Danmark - har formuleret fire enkle spørgsmål, som hjælper mennesker med at kommunikere bedre i medierne:

1) Hvem er min lytter?

2) Hvor er min lytter?

3) Hvilke behov har min lytter?

4) Hvordan kan jeg møde min lytters behov?

Ved at stille disse spørgsmål, har radiofolk og andre kommunikatorer kunnet målrette deres indsats. Søgaard har lært dem at følge op og evaluere deres medie-arbejde.

I bogen sammenfatter han sine teorier om kristen kommunikation i et sidste kapitel.

Og selv om han nu fylder 70 år den 3. oktober, så har han ingen planer om at stoppe.

- Jeg har et livslangt kald, så jeg kan lige så godt blive ved så længe, jeg kan, siger han.

Han har allerede været jorden rundt to gange i år.

- At jeg nu er seniorprofessor ved Fuller, betragter jeg som en del af mit kald.

- *Hvad siger du til, at så få danske kristne føler kald til at gå ind i mission?*

- Det er en kedelig udvikling. Hvis kirken ikke driver mission, går det ud over den selv. Den går i stå.

Kristendom er ikke kun en privatsag. Religion hører bestemt hjemme i det offentlige rum.

Missionsforståelse burde være en del af præsteuddannelsen. De største muligheder for mission ligger jo i vores eget land - dels med de mange indvandrere, dels med den 1/3 af danskerne, der siger, at de ikke tror på Gud.

Tilføjet til udfordringen.dk: 30.09.2009, 14:48

Artiklen bragt i Udfordringen uge 40/2009